

تحصیل در هندوستان

ما همواره بی رقیب مانده ایم
چون واقعیت ها را میگوئیم نه رویاها را ...

paziresh.india@gmail.com

مشخصات کلی هندوستان

مشخصات کلی

- نام: «هند» (India) مشتق شده از واژه «ایندوس» (Indus) در زبان پارسی باستان است که به جای واژه سانسکریت «سیندو» (Sindhu) به کار می‌رفته و نام رودخانه سند بوده است. همچنین واژه «هندوستان» که به عنوان نام کامل این سرزمین در اغلب کشورها از جمله خود هند رواج دارد واژه‌ای فارسی است به معنی «سرزمین هندوها». در زبان پارسی باستان هند به معنی پر آب / آبدار / مرطوب و حتی در مواردی رود و رودخانه استفاده شده است (مانند هندوانه به معنی میوه آبدار) و از آنجا که سرزمین هند سرزمینی با آب و هوای مرطوب و شرجی می‌باشد و از سوی دیگر دارای رود و رودخانه‌های بسیار است با ترکیب این کلمه (هند) با کلمه استان به معنی سرزمین می‌توان کلمه هندوستان را به سرزمین پر آب و یا پر رودخانه معنی کرد
- پهناوری: ۳,۱۶۶,۱۴۴ کیلومتر مربع (بدون احتساب کشمیر آزاد و دیگر اراضی مورد مناقشه) - آب‌های داخلی: ۶/۹٪
- جمعیت: ۱,۱۴۸,۰۰۰,۰۰۰ تن (برآورد ۱۳۸۷) - رشد جمعیت: ۴/۱٪
- یکای پول: روپیه هندوستان است که اجزاء آن پیسه (یک صدم روپیه) می‌باشد. هر دلار آمریکا تقریباً برابر با ۳۸ تا ۴۳ روپیه است.
- پرچم هند: پرچم ملی کشور هند دارای سه رنگ افقی، از بالا به پایین، زعفرانی، سفید و سبز است. در وسط این پرچم گردونه‌ای با بیست و چهار پره به رنگ سرمه‌ای است. رنگ زعفرانی سمبل شجاعت، دلیری، وارستگی و فداکاری، رنگ سفید بیانگر خلوص و حقیقت و رنگ سبز به معنای ایمان، اعتقاد، باروری و حاصلخیزی است. گردونه پرچم که به آن دهارما چاکرا گفته می‌شود، نمادی باستانی در آیین بوداست که توسط آشوکا پادشاه قدرتمند قرن چهارم قبل از میلاد به عنوان گردونه قانون استفاده می‌شد.
- روز استقلال و روز جمهوری: کشور هندوستان در ۲۳ مرداد ۱۳۲۶ (۱۵ اوت ۱۹۴۷) و درست یک روز پس از استقلال پاکستان (از بریتانیا) استقلال یافته است. قانون اساسی این کشور نیز در ۵ آذر ۱۳۲۸ (۲۶ نوامبر ۱۹۴۹) تصویب شد، ولی از آنجا که برخی از مواد آن بلافاصله دستخوش تحول گردید و بخش عمده این قانون در ۶ بهمن ۱۳۲۸ (۲۶ ژانویه ۱۹۵۰) - که به عنوان «روز آغاز» شناخته شده است - عملی گشت، این روز در کشور هندوستان به عنوان «روز جمهوری» جشن گرفته می‌شود.

جغرافیا

دروازه هند در بمبئی

معبد الورا در ایالت ماهاراشترا

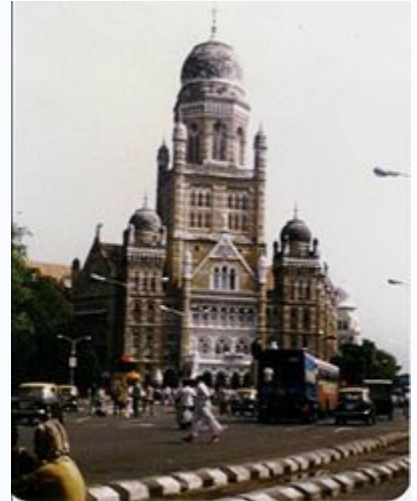
جزیره الیفانتا (جزیره فیلها)

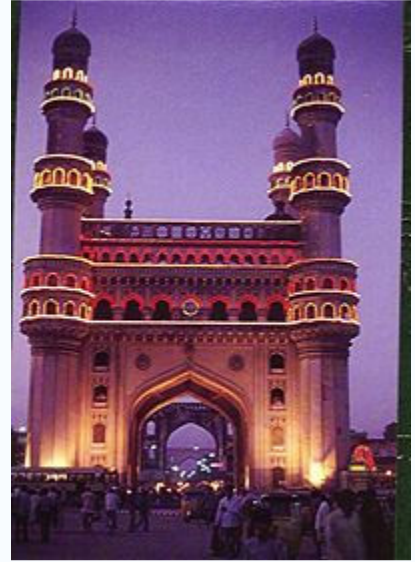
تاج محل؛ رمز عشق ابدی - اگرا

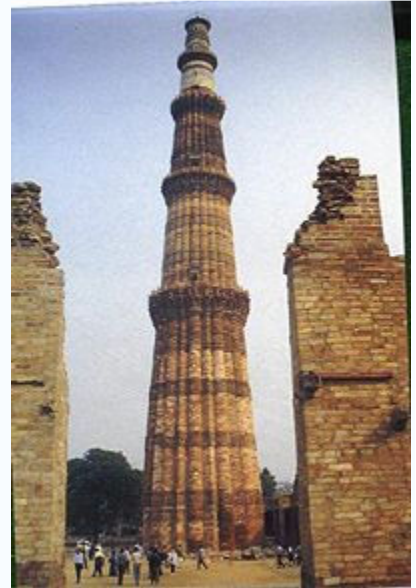
زن جوان ہندی

کاتدرائیه بمبئی

چارمنار در حیدرآباد

قطب منار در دهلی

حاجی علی درگاہ - بمبئی

ایستگاه ملکه ویکتوریا

هتل تاج محل در بمبئی

هند، بخش بزرگ جنوب آسیا و شبه قاره هند را به خود اختصاص داده است. این کشور با پاکستان، بنگلادش، نپال، بوتان، چین و برمه هم مرز است. جغرافیای هند به طور کلی به سه بخش تقسیم می شود: فلات بلند هیمالیا، جلگه گنگ و شبه جزیره جنوب هند که مناطق مختلف کوهستانی، دره رودخانه ای، کویر، دشت و جنگل را در بر می گیرد. پائین ترین سطح هند، در اقیانوس هند، با ارتفاع صفر و بلندترین نقطه این کشور، قله کانچنجونگا، با ارتفاع ۸۵۶۸ متر در هیمالیا قرار دارد که سومین قله مرتفع جهان است.

جغرافیای هند بسیار متنوع است و کوه، بیابان، دشت، تپه و فلات را شامل می شود. آب و هوای این کشور از حاره ای در جنوب تا آب و هوای معتدل در شمال متغیر است. مساحت ناحیه قابل کشت هند ۱,۲۶۹,۲۱۹ کیلومتر مربع (۷۸/۵۶٪ کل مساحت کشور) است که به دلیل رشد سوی جمعیت و افزایش شهرنشینی رو به کاهش است.^[۲]

سطح نواحی پوشیده از آب در هند معادل ۳۱۴,۴۰۰ km² است و میانگین باران این کشور ۱,۱۰۰ میلی لیتر در سال است. بیش از ۹۲ درصد استفاده از آب در هند برای مصارف آب رسانی است که در سال ۱۹۷۴ حدود ۳۸۰ کیلومتر مربع بود و بر اساس پیش بینی ها تا سال ۲۰۲۵ به سقف ۱,۰۵۰ کیلومتر مربع می رسد که برابر با مصارف صنعتی و خانگی است. منابع آبی هند شامل رودخانه ها، کانال ها، آبیگرها، دریاچه ها و سواحل غربی و شرقی اقیانوس هند و سایر خلیج ها و خلیج کوچک برای بیش از ۶ میلیون نفر در بخش ماهیگیری اشتغال ایجاد کرده اند. هند ششمین کشور تولید کننده ماهی در سطح جهان و دومین تولید کننده ماهی بومی در سطح جهان است.

رودخانه های طویل هند، شامل: براهماپوترا و ایندوس ۲۹۰۰ کیلومتر، گنگ ۲۵۰۰ کیلومتر، گوداواری ۱۴۷۰ کیلومتر، کریشنا ۱۴۰۰ کیلومتر، یامونا ۱۳۷۰ کیلومتر و نارمادا ۱۳۰۰ کیلومتر هستند. هند از آب و هوایی بسیار متنوع بهره می برد، از شمال به بام دنیا رشته کوه های هیمالیا ختم می شود و رودخانه های متعددی که از این ارتفاعات سرچشمه

می‌گیرند هوایی بارانی و خاکی بارآور را به نواحی شمالی هند می‌بخشند. رودهای گنگ و براهماپوترا مهم‌ترین این رودخانه‌ها هستند که هر دو به خلیج بنگال سرازیر می‌شوند. هندوها همچنین رود گنگ را مقدس می‌دانند.

هند از حیات جانوری بسیار متنوعی بهره می‌برد، منطقه حفاظت شده‌ای به وسعت ۱۴۱۲ کیلومتر مربع در استان گجرات تنها پناهگاه باقیمانده حدود ۳۰۰ شیر آسیایی است. هند زیستگاه بسیاری از پستانداران بزرگ مانند فیل آسیایی، کرگدن تک شاخ و ببر می‌باشد. بیش از ۲۰۰۰ گونه پرنده و سه نوع کروکودیل در این کشور زندگی می‌کنند.

منابع اصلی مواد معدنی هند شامل زغال سنگ (از لحاظ میزان ذخایر در رده چهارم جهان قرار دارد) آهن، منگنز، میکا، بوکسیت، تیتانیوم، کرومیت، گاز طبیعی، الماس، نفت خام، سنگ آهک، توربوم (بیشترین در جهان در سواحل استان کرالا) می‌باشد. ذخایر نفت هند که در بمبئی‌های در ساحل ماهاراشترا، گجرات و در شرق اسام وجود دارند، بیش از ۲۵٪ از نیازهای داخل را برطرف می‌کنند.

آب و هوا

آب و هوای هند دارای تنوع بسیار قابل توجهی از کوهستانهای همیشه پوشیده از برف هیمالیا تا منطقه حاره و گرمسیری میانه و جنوب و کویر خشک غرب این کشور است.

چهار فصل هند نیز شامل: سرد و خشک از ماه دسامبر تا فوریه، گرم و خشک از ماه مارس تا مه، فصل بارش از ماه ژوئن تا سپتامبر و معتدل در ماههای اکتبر و نوامبر است. به طور میانگین ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ میلیمتر باران در سال، تقریباً سراسر هند را در بر می‌گیرد که این مقدار به ۲۵۰۰ میلیمتر در سواحل و ناحیه شمال شرقی هند می‌رسد. میانگین بارندگی سالانه در بنگال غربی به بیش از ۱۱ هزار میلیمتر در سال می‌رسد.

مردم

هند دومین کشور پرجمعیت دنیا است و قریب به یک ششم جمعیت جهان را در خود جای داده‌است، تنوع نژادی، فرهنگی، زبانی و مذهبی به این کشور چشم اندازی شگرف از همزیستی مسالمت آمیز میان اعتقادات گوناگون بخشیده‌است.

نژاد مردم هند، شامل: ۷۲٪ هندوآریائی، ۲۵٪ دراویدی و ۳٪ نژاد زرد است که این نژادها بر اساس شرایط مکانی، فرهنگی و دینی نیز دارای تقسیمات خاص خود هستند.

۸۴٫۸٪ مردم هند باسواد هستند که این آمار در مردان ۷۵٫۳٪ و در زنان ۵۳٫۷٪ می‌باشد.

زبان

طبق آمار رسمی دولت در سال ۲۰۰۱، در سرزمین هندوستان ۲۹ زبان دارای گویشور بالای یک میلیون نفر است و ۱۲۲ زبان دیگر دارای گویشورانی بیش از ده هزار نفر هستند. تعداد گویش‌ها، لهجه‌ها و زبان‌هایی که روزانه در این کشور مکالمه می‌شود بسیار بیشتر است. در حالی که زبان‌های هندی و انگلیسی ارتباطات رسمی و امور دولتی را برعهده دارند، هر ایالت دارای زبان‌های رسمی و ملی ویژه خود است به عنوان مثال زبان رسمی ایالت دهلی یا ناحیه ملی پایتخت به ترتیب انگلیسی، اردو و هندی است.

در قانون اساسی هند، زبان هندی (از شاخه زبان‌های هند و ایرانی یا هندو اروپایی) زبان رسمی سراسر کشور اعلام شده است. افزون بر آن در سال ۲۰۰۵ زبان‌هایی که به عنوان زبان‌های ملی هند شناخته شده‌اند به ۲۲ زبان رسید که عبارتند از: هندی، اردو، آسامی، اورییا، بنگالی، بودو، پنجابی، تلگوگو، تامیل، دوگری، سانتالی، سانسکریت، سندی، گجراتی، کنکانی، کشمیری، کانادا، مالایالم، میتی، مایتیلی، مراتی و نیپالی نیز به رسمیت شناخته شده‌اند. این زبان‌ها به دو شاخه اصلی دراویدی (۲۲٪) که بیشتر در جنوب هند تکلم می‌شوند و هندو اروپایی (۷۰٪) تقسیم می‌شوند در هند ۴۲۸ زبان وجود دارد که ۴۱۵ زبان زنده هستند و کاربرد دارند و ۱۳ زبان امروزه منسوخ شده است.

زبان‌های سانسکریت و تامیل زبان‌های اصلی و سنتی هند شناخته می‌شوند و در طول تاریخ طولانی این سرزمین در تغییر و تحول زبان‌های رایج در این منطقه زبان‌های فارسی و انگلیسی نقش مهمی بر عهده داشته‌اند. سالیان دراز حکومت استعماری بریتانیا بر شبه قاره و انجام بخش عمده‌ای از امور اداری به زبان انگلیسی موجب شده این زبان، زبان دوم بسیاری از مردم هند باشد.

زبان فارسی در هند

نوشتار اصلی: زبان فارسی در شبه‌قاره هندوستان

زبان فارسی پیش از آنکه هندوستان مستعمره انگلستان شود، دومین زبان رسمی این کشور و زبان فرهنگی و علمی به‌شمار می‌رفت. اما پس از استعمار، انگلیسی‌ها در سال ۱۸۳۲ انگلیسی به تدریج جایگزین فارسی شد. زبان فارسی در دوره غزنویان به هند راه یافت در آن دوره پارسی، زبان ادبیات، شعر، فرهنگ و دانش بود. با تأسیس امپراتوری مغول هندوستان به اوج پیشرفت خود در هند رسید و زبان رسمی هندوستان شد.

زبان فارسی هندوستان شاعران بزرگی همچون بیدل دهلوی، و امیر خسرو دهلوی و دستگاه شعری سبک هندی را در خود پروراند. از دیگر شاعران نامدار فارسی زبان شبه قاره هندوستان، می‌توان از اقبال لاهوری نام برد.

زبان فارسی هشت قرن پیش وارد هند شد، ۷۰۰ سال بر تارک اندیشه، روابط، سیاست، اقتصاد و فرهنگ مردم هند حاکمیت داشت. به گونه‌ای که کلیه آثار مهم فرهنگی، مذهبی، سیاسی، ادبی، مکاتبات، اسناد شخصی و دولتی و

احکام قضایی هند به زبان فارسی نوشته می‌شد. لازم به ذکر است که هم‌اکنون در دانشگاه‌ها و کالج‌های هند بیش از پنجاه بخش زبان فارسی به‌فعالیت اشتغال دارند و بیش از یکصد مدرسه و دبیرستان فعالانه به تدریس زبان فارسی می‌پردازند

زبان فارسی از آن رو که قرن‌ها زبان رسمی دربار گورکانیان هند بود و علاوه بر آن تکلم گونه‌ای از زبان فارسی توسط اقلیت پارسیان هند، تاثیر قابل ملاحظه‌ای بر زبان‌های رایج در شبه قاره هندوستان به‌ویژه بر زبان اردو داشته‌است.

ادیان

هند همچنین معجونی از ادیان مختلف و فرقه‌های مذهبی گوناگون است که اکثراً از هندوئیسم، اسلام و بودیسم نشأت گرفته‌اند.

حدود ۸۰٫۵٪ مردم هند پیرو آئین‌های هندو و حدود ۱۳٫۴٪ مسلمان هستند. هند هم چنین بیش از ۲٫۳٪ مسیحی و ۱٫۹٪ سیک دارد. هند اگرچه زادگاه آئین بودا بوده، اما جمعیت بودائیان هند در حال حاضر تنها حدود ۰٫۸٪ برآورد می‌شود. همچنین پیروان آیین جینیسم ۰٫۸٪ و مجموع پیروان دین زرتشتی، یهودی، بهایی و بقیه مذاهب ۰٫۴٪ می‌باشد.^[۱۳] با این وجود هند بزرگ‌ترین کلنی فرقه احمدیه و مذاهب ایرانی بهائی و زرتشتی در سراسر جهان است. مسلمانان بیشتر در دهلی، بنگال غربی و نواحی شمال غربی کشور زندگی می‌کنند و در کشمیر اکثریت جمعیت را تشکیل داده‌اند. به این ترتیب هند پس از اندونزی و پاکستان عظیم‌ترین جمعیت مسلمان جهان را داراست.

زرتشتیان، از مهم‌ترین اقلیتهای دینی هند هستند که به ایرانی و پارسی معروفند و طی بیش از پنج قرن از ایران به هند مهاجرت کرده‌اند و بیشتر در مناطق مختلف گجرات و مهاراشترا به مرکزیت بمبئی اقامت دارند. اگر چه جمعیت آنان کمتر از ۲۰۰ هزار نفر است، اما نزدیک به ۱۷٪ اقتصاد هند را در دست دارند. کمپانی‌های بزرگی مانند: «تاتا» و «گودریج»، متعلق به زرتشتیان است. گروه دیگری از اقلیت‌های کم جمعیت به‌راها هستند که قدرت اقتصادی مهمی در هند دارند. صاحب کمپانی معروف «ویپرو» که جزو ثروتمندترین افراد جهان می‌باشد، از این فرقه‌است.

تاریخ

نوشتار اصلی: تاریخ هند

پیشینه حضور انسان در شبه قاره هند به دویست تا چهارصد هزار سال می‌رسد. اما اولین تمدن به معنای واقعی در این سرزمین، تمدن حوزه رود سند با قدمت نزدیک به سه هزار سال است که با تمدن شهر سوخته در ایران همزمان بوده و با آن مراودات نزدیک داشته‌است و تقریباً پس از ورود آریائی‌ها بین سالهای ۲۰۰۰ تا ۱۸۰۰ قبل از میلاد، هر دو از بین رفته‌اند.

ورود آریائیه‌ها به هند در فرهنگ دین و ادبیات و سیستم اجتماعی این سرزمین بسیار تأثیرگذار بوده‌است. از جمله؛ شکل‌گیری سانسکریت، تدوین متون مقدس هندو و پیدایش سیستم طبقاتی جامعه هند اشاره نمود.

اولین امپراتوری در هند با حکومت سلسله موریای بین سالهای ۳۲۶ تا ۲۰۰ قبل از میلاد شکل گرفت. قدرتمندترین حاکم تاریخ هند تا قبل از گورکانیان، آشوکای بزرگ نام دارد که سومین شاه این سلسله‌است. وی در تمام جنبه‌های هنری و اجتماعی و سیستم اداری از هخامنشیان ایران الهام گرفت. آثار بسیار مهم حجاری این دوره مانند پیکره چهار شیر (نماد ملی هند) بسیار تحت تأثیر حجاری تخت جمشید است.

دومین سلسله قدرتمند به نام گوپتا از سال ۳۲۰ تا ۵۵۰ میلادی در شمال هند حاکمیت داشته و پس از گوپتاها تا قرن سیزده میلادی حکومت‌های زیادی در شمال هند با درگیری، شکست و پیروزی یکی پس از دیگری بر روی کار آمدند. با توجه به عدم قدرتمندی این حکومتها، جنوب هند امنیت و آرامش بیشتری نسبت به شمال داشت و سرگرم تعامل و تجارت با اعراب مسلمان و منطقه جنوب آسیا بود و نقش مهمی در روابط خاور میانه با خاور دور ایفا می‌کرد.

اولین تماس اسلام با آسیای جنوبی، سال هفتصد و یازده میلادی است که مسلمانان تا کناره رود سند که هم‌اکنون در پاکستان است پیش آمدند. در قرن دهم میلادی سلطان محمود غزنوی پنجاب را تصرف کرد و بارها به شمال هند حمله کرد. تا قرن سیزدهم تاخت و تازهای زیادی به هند صورت می‌گرفت، اما چندان ماندگار نبودند، تا اینکه در این زمان مسلمانان شهر دهلی را تصرف کردند و اولین حکومت مسلمانان، به نام دوران سلطنت یا غلامان مسلمان را بنیان گذاشتند و اسلام رسماً بر هند حاکم شد.

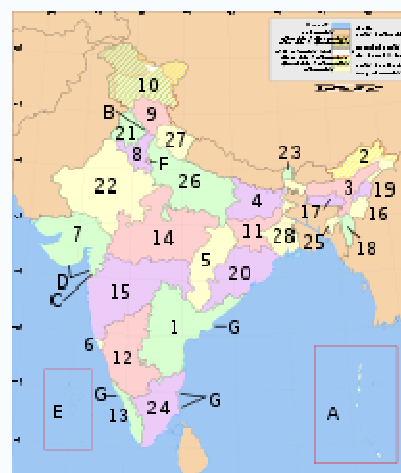
در سال ۱۵۲۶ «بابر» از نوادگان تیمور بر هند تسلط یافت و سلسله گورکانیان یا امپراتوری مغولی هند را بنیان گذاشت. این سلسله از ۱۵۲۶ میلادی تا ۱۸۵۷ میلادی در بخش بزرگی از شبه قاره هند فرمانروایی کرد. حکمرانان این سلسله به تدریج تمامی شبه قاره را تحت فرمان گرفتند اما پس از مدتی بخش‌هایی از جنوب هند از اختیار آنان خارج شد. این سلسله در نیمه سده ۱۷ میلادی و در زمان شاه جهان بزرگ‌ترین و ثروتمندترین امپراتوری جهان بود. این سلسله آخرین دوران طلایی امپراتوری‌های اسلامی به شمار می‌رود. در سال ۱۷۳۹ میلادی با حمله نادرشاه افشار به هندوستان مقدمات انقراض این امپراتوری فراهم شد و در سال ۱۸۵۷ پس از سال‌ها نبرد سرانجام کمپانی هند شرقی توانست این امپراتوری را منقرض کرده و سرزمین‌های آنرا تصرف کند.

در سال ۱۵۱۰ میلادی پرتغالیها به عنوان اولین مهاجمان اروپایی در گوا مستقر شدند. هنگامی که طوایف «مراتی» و «سیک» علیه حکومت پادشاهان گورکانی قیام کردند، بریتانیایی‌ها و فرانسوی‌ها در قرن ۱۸ مناطقی برای خود از هند جدا کردند و بنیاد حکومت بریتانیای کبیر در هند استوار گردید.

دولت بریتانیا بر اثر شورش‌های سال ۱۸۵۷ میلادی در هند، کمپانی هند شرقی بریتانیا را که گرداننده هند بود منحل کرد و به این سرزمین خودمختاری داده شد. و در سالهای ۱۹۰۶ تا ۱۹۱۵، دولت بریتانیا ناچار شد که اداره بعضی از امور کشور را به مردم هند واگذار نماید. در این هنگام رهبر بزرگ جنبش استقلال هند، ماهاتما گاندی قیام کرد و علیه استبداد بریتانیا به مبارزه پرداخت.

سپس اختلاف شدیدی در بین سران هند و سران مسلمانان هند که رهبر آنها محمدعلی جناح بود بوجود آمد. قصد مسلمانان این بود که کشوری مرکب از مناطق مسلمان هند تشکیل دهند. در آن هنگام بریتانیا قوانینی وضع نمود که به موجب آن به هند و سیلان و پاکستان استقلال داده شد. در ماه اوت ۱۹۴۷ م. آخرین سرباز بریتانیایی خاک هند را ترک گفت، و در تاریخ ژانویه ۱۹۵۰ هند حکومت جمهوری مستقل خود را اعلام نمود و به عضویت اتحادیه کشورهای مشترک المنافع بریتانیا درآمد. اختلافات مرزی دولت هند با پاکستان در منطقه کشمیر هنوز برطرف نشده است.

تقسیمات کشوری

تقسیمات کشوری در هند

کشور هندوستان شامل ۲۸ ایالت و ۷ ناحیه هم پیوسته است.

ایالت‌ها

۱. آندرا پرادش
۲. آروناچال پرادش
۳. آسام
۴. بیهار
۵. چاتیسگر
۶. گوا
۷. گجرات
۸. هاریانا
۹. هیماچال پرادش
۱۰. جامو و کشمیر
۱۱. جارکند
۱۲. کارناتاكا
۱۳. کرالا
۱۴. مادایا پرادش
۱۵. ماهاراشترا
۱۶. مانی پور
۱۷. مگالایا
۱۸. میزورام
۱۹. ناگالند
۲۰. اوریسا
۲۱. پنجاب
۲۲. راجستان
۲۳. سیکیم
۲۴. تامیل نادو
۲۵. تریپورا
۲۶. اوتار پرادش
۲۷. اوتارanchاند
۲۸. بنگال غربی

ناحیه‌های هم پیوسته

- A. جزایر آندامان و نیکوبار
 B. چندیگر
 C. دادرا و ناگار هاوولی
 D. دامان و دیو
 E. لاکشادویپ
 F. ناحیه پایتختی ملی
 G. پودوچری

سیاست

حکومت هند را بزرگترین دموکراسی جهان می‌نامند. استقلال هند (که در آن هنگام پاکستان، بنگلادش و نپال را هم دربر می‌گرفت.) ۱۵ اوت ۱۹۴۷ (۲۳ مرداد ۱۳۲۶) اعلام شد. جواهر لعل نهرو که پاندمیت (معلم) خوانده می‌شد و یکی از بزرگ‌ترین رهبران جنبش استقلال هند از کنگره ملی هند بود. به عنوان اولین نخست‌وزیر هند انتخاب شد.

قانون اساسی هند در سال ۱۹۴۹ به تصویب رسید، از ۲۶ ژانویه ۱۹۵۰ به اجرا درآمد و از آن هنگام تاکنون بدون تغییر اساسی با موفقیت اجرا شده‌است. این قانون به دولت‌های ایالتی اختیارات گسترده‌ای اعطا کرده‌است. در نظام سیاسی هند نخست‌وزیر بالاترین مقام اجرایی کشور است و رئیس‌جمهور مقامی تشریفاتی است که معمولاً از میان چهره‌های دارای محبوبیت گسترده در سراسر کشور انتخاب می‌شود.

حزبی که اکثریت آرا را در انتخابات به دست آورد، نخست‌وزیر را تعیین می‌کند و با احزاب ائتلافی هیئت دولت را تشکیل می‌دهد. رئیس‌جمهور از جمع‌بندی آراء نمایندگان مجالس مرکزی و ایالتی از میان کاندیداهای احزاب تعیین می‌گردد. کمیسیون انتخابات این کشور یک نهاد مستقل دولتی است که اختیار کامل در تشخیص شرایط برگزاری و نظارت کامل بر برگزاری انتخابات را دارد. حداقل سن قانونی رای دهندگان ۱۸ سال است.

قوه مقننه هند دربرگیرنده دو مجلس با نام‌های لوک سبها (مجلس عوام) و راجیاسبها (مجلس سنا) است. نمایندگان راجیاسبها ۲۵۰ نفرند که ۱۲ تن را رئیس‌جمهور برمی‌گزیند و بقیه را نمایندگان مجالس ایالتی. سناتورها باید در زمینه ادبیات، [اعلم]، هنر و مسائل اجتماعی متخصص باشند. همچنین ریاست جلسات این مجلس با معاون رئیس‌جمهور است. لوک سبها ۵۴۵ نماینده دارد که ۵۳۰ تن با رای مستقیم شهروندان و ۱۳ تن از فرمانداری کل انتخاب می‌شوند، ۲ نفر را نیز رئیس‌جمهور از میان بریتانیایی‌های هندی تبار برمی‌گزیند. نخست‌وزیر از سوی حزب حاکم لوک سبها معرفی می‌شود.

اولین انتخابات سراسری هند در ۱۹۵۲ برگزار شد، از آن زمان تا سال ۱۹۶۷ حزب کنگره پیوسته بیش از ۷۳٪ کرسی‌های لوک سبها را در اختیار داشت، اما پس از آن احزاب دیگر به ویژه حزب ناسیونالیست بهاراتیا جاناتا و احزاب ایالتی رشد چشمگیری را در محبوبیت خود شاهد بودند.

تنها یک بار وقفه‌ای در روند دموکراسی این کشور ایجاد شد، آن هم در اواخر دهه ۱۹۷۰ که درگیری‌های داخلی منجر به اعلام حالت فوق‌العاده از سوی ایندیرا گاندی و در نهایت سرنگونی دولت وی توسط ارتش شد. گفتنی است یکی از مهم‌ترین عوامل نارضایتی از ایندیرا گاندی برنامه‌های او برای ترویج تنظیم خانواده به منظور کاهش رشد سرسام‌آور جمعیت بود.

احزاب مهم

بیش از ۷۰۰ حزب سیاسی در هند وجود دارد که به سه گروه ملی، منطقه‌ای (ایالتی) و محلی تقسیم می‌شوند. از میان آنها حزب کنگره، حزب بهاراتیا جاناتا (**BJP**) و حزب کمونیست مارکسیست هند (**CPI-M**), از بزرگترین احزاب بشمار می‌روند.

حزب کنگره ملی هند (**INC**) در سال ۱۸۸۵ تأسیس شد و در سال ۱۹۱۴ با ورود مهاتما گاندی به این حزب دوره جدیدی در فعالیتهای آن آغاز گردید. گاندی با رهبری حزب کنگره پرچمدار نهضت استقلال هند شد و در اثر مبارزات این حزب، سرانجام هند در سال ۱۹۴۷ به استقلال رسید. حکومت هند پس از استقلال، بیش از چهار دهه در دست حزب کنگره قرار داشت.

حزب بهاراتیا جاناتا (**BJP**) که در سال ۱۹۸۰ تأسیس شد، طی ۲۰ سال به تدریج از قدرت چشمگیری برخوردار گردید. پس از واقعه تخریب مسجد بابری، این حزب توانست طی سالهای ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۴ قدرت را در دست داشته باشد. این حزب اگرچه مجدداً قدرت را به حزب کنگره واگذار کرد، ولی همچنان به عنوان یک رقیب جدی برای حزب کنگره باقی ماند.

هند یک جمهوری فدرال است که از زمان استقلال، دولتی مردم‌سالار داشته‌است. سیاست هند تحت قبضه میانه‌چپ‌روها، کنگره ملی هند (**INC**), راستی‌ها، حزب (**Janata (BJP Bharatiya)** چپی‌ها، حزب کمونیست هند (**CPI**), حزب کمونیست هند (مارکسیست) و تعدادی حزب منطقه‌ای که یا میانه-راست و یا میانه-چپ هستند. با وجود طیف سیاسی گسترده و مختلف این احزاب، لزوم تشکیل دولت ائتلافی برای ایجاد حکومت، افزایش افراد طبقه اجتماعی متوسط که خواستار لیبرال شدن و کنترل کسری سالانه خصوصاً در سطوح دولتی هستند، به این معنا است که تمامی احزاب سیاسی دیدی متعادل نسبت به اصلاحات اقتصادی دارند.

دادگاه عالی بمبئی

ساختمانی زیبا از دوران انگلیس

کرافت مارکت - بازار تاریخی بمبی

پارک برینداوان - میسور

نظام قضایی

هند به تبعیت از حقوق انگلستان از سیستم حقوق عرفی (**Common law**) پیروی می کند. تشکیلات قضائی این کشور نیز با وجود پذیرش فدرالیسم در قانون اساسی بسیار منسجم است و تمایل زیادی به یک پارچگی دارد. سلسله مراتب دادگاهها در این کشور به این صورت است:

- دیوان عالی (**Supreme Court of India**)
- دادگاه عالی ایالتی (**The High Court**)
- دادگاه تالی (**Subordinate court**)

دادگاههای تالی دارای شعب کیفری و حقوقی می باشند و در سطح شهرها فعالیت می کنند البته در روستاها خانه های انصاف (پنجایات) نیز وجود دارد که معتمدین محلی به حل اختلاف از طریق کدخدامنشی مبادرت می کنند.

دیوان عالی هند از یک رئیس و ۲۵ قاضی عضو تشکیل می‌شود که توسط رئیس جمهور پس از مشورت با رئیس دیوان و وزرای کابینه انتخاب می‌شوند. رئیس دیوان نیز از سوی رئیس جمهور با مشورت قضات دیوان و دادگاه‌های عالی ایالتی تعیین می‌شود. دیوان عالی این کشور از لحاظ گستردگی اختیارات در موقعیت کم نظیری قرار دارد، این دیوان نقش نگهبان قانون اساسی را ایفا می‌کند و توان لغو قوانین مجلس فدرال و مجالس ایالتی را داراست و در موارد اختلاف میان دولت فدرال و دولت‌های ایالتی رای دیوان حرف آخر را می‌زند. این دیوان همچون مجلس لردان انگلیس بالاترین مرجع پژوهش در کشور است و در مواردی که حکم اعدام صادر شده، استیناف از دیوان به شکل یک حق پذیرفته شده است.

علاوه بر این قوه قضائیه از قوه مقننه کاملاً مستقل است، حقوق و مزایای قضات و مخارج نظام قضائی از ردیف بودجه مجزائی تامین می‌شود که مستلزم رای گیری در پارلمان نیست، مجلس حتی از بحث درباره اختیارات و تصمیمات قضات دیوان عالی و دادگاه‌های عالی ممنوع است مگر زمانی که پیشنهاد برکناری قاضی توسط رئیس جمهور مطرح شود و مجلس با دو سوم آراء آن را تصویب کند.

موقعیت راهبردی

در قاره آسیا یک بازی ۴ نفره بین چین، هند، ژاپن و ایالات متحده آمریکا در جریان است. هند عضو ناظر پیمان امنیتی سازمان همکاری شانگهای می‌باشد. هند با رهبران چین برای رفع اختلافات مرزی وارد مذاکره شده. چین هم قصد دارد با دور زدن اتحاد ژاپن و آمریکا و دنبال کردن سیاست «دیپلماسی نامتقارن» جایگاه نوینی در عرصه جهانی برای خود تعریف کند. پرفسور یانگ بایون، کارشناس مرکز تحقیقات آسیا و اقیانوس آرام در دانشگاه پکین می‌گوید: «ما با هند نقاط مشترک بسیاری داریم، از جمله تمدنی درخشان، دوران تحقیر استعماری و جمعیت بالا» او با ارائه این فهرست می‌خواهد نشان دهد که بین این دو غول آسیایی تجانس بیش از تفاوت است.

بازگشایی گذرگاههای مرزی به ویژه گذرگاه ناتو لا (Nathu la pass) - که در ارتفاع ۴۰۰۰ متری از سطح دریا واقع شده و زمانی یکی از راههای ارتباطی معروف جاده ابریشم بوده است - پس از ۵۰ سال نشانگر قدمی بزرگ به جلو در روابط بین دو دولت است. روابطی که بر اثر حمایت سنتی هندیها از خودمختاری تبت و پناه دادن به دالایی لاما رهبر معنوی بوداییان جهان و همچنین اختلافات مرزی کهنه سالهای متمادی دستخوش تنش‌های همیشگی بود.

اقتصاد

نوشتار اصلی: اقتصاد هند

اقتصاد هند چهارمین اقتصاد بزرگ جهان است. هند با رشد اقتصادی متوسط بالاتر از ۸ درصد طی سه سال گذشته به یک قدرت اقتصادی تبدیل شده است. این میزان رشد نزدیک به رشد اقتصادی کشور همسایه آن چین است. طبق سنجشی که طبق برابری قدرت خرید صورت گرفته، اقتصاد هند با داشتن تولید ناخالص داخلی **GDP** ۶۱۱/۲ تریلیون دلار، در مقام چهارم را دارد. میلیونها تن هنوز در فقر شدید زندگی می‌کنند و در آمد سرانه ۷۲۰ دلار آمریکا برابر با ۳۶۵ پوند در سال است. مشکلات زیربنایی نیز در هند ادامه دارد.

اگرچه هنوز بیش از ۳۴٪ جمعیت هند کمتر از یک دلار در روز درآمد دارند (رتبه ۲۲ دنیا) و حدود ۸۰٪ مردم با کمتر از دو دلار در روز زندگی می‌کنند، (رتبه ۱۶ دنیا) و بیش از ۳۰۰ میلیون نفر در زیر خط فقر زندگی می‌کنند، اما پیشرفت‌های اقتصادی عظیم این کشور در چند سال اخیر رشد اقتصادی هند را به رقم ۸٪ رسانده و کارشناسان پیش بینی می‌کنند، در سال‌های آینده هند به رشد اقتصادی ۱۰٪ در سال نیز نائل شود.

اگر روزی نام هند فقر و تنگدستی را به یاد می‌آورد، اکنون پیشرفت‌های اقتصادی و رنسانس علمی این کشور توجه همگان را به خود جلب کرده‌است. مدت‌هاست که سرمایه‌گذاری‌های عظیم خارجی در این کشور امری عادی به شمار می‌آید و فروش کالاهای هندی در بازارهای جهان به شدت افزایش یافته است.

کارشناسان سرآغاز پیشرفت‌های اقتصادی هند را سال ۱۹۹۱ می‌دانند. در این سال مانموهان سینگ، وزیر دارایی هند، برنامه‌هایی را برای خروج کشور از اقتصاد برنامه‌ریزی شده به تصویب رساند و به تدریج به اجرا درآورد. از آن زمان به بعد به تدریج قوانین مالیاتی دست و پا گیر لغو شدند، قوانین صادرات و واردات کشور تعدیل شدند، امکان سرمایه‌گذاری خارجی فراهم آمد و امنیت سرمایه‌های داخلی تامین شد. مانموهان سینگ اکنون نخست وزیر هند است و توسعه طرح‌هایی را که خود شروع کرده، ادامه می‌دهد. تحلیل‌گران اقتصادی پیش بینی می‌کنند هند تا سال ۲۰۲۰ میلادی پس از آمریکا و چین سومین کشور صنعتی جهان باشد و درآمد سرانه کشور به ۵۰۰۰ دلار یعنی دوبرابر میزان فعلی برسد

سکه ۱۰۰ روپیه‌ای

پول

نوشتار اصلی: پول هندوستان

واحد پول رسمی این کشور **روپیه** هندوستان است که اجزاء آن پیسه (یک صدم روپیه) می‌باشد. هر دلار آمریکا تقریباً برابر با ۳۸ الی ۴۸ روپیه است.

نوشتار اصلی: تجارت خارجی و سرمایه گذاری در هندوستان

هند با اقتصادی بزرگ و نیروی انسانی انبوه، یکی از مرجح ترین و مطلوبترین مقصدها برای سرمایه گذاری مستقیم خارجی (FDI) محسوب می شود؛ هند در فناوری اطلاعات و دیگر حوزه‌ها از قبیل قطعات اتومات و خودکار، محصولات شیمیایی، پوشاک، داروسازی و جواهرات توان بالایی دارد. هند همیشه یکی از منابع و استعدادها برای سرمایه گذاران جهانی بوده است، پیش از این سیاستهای خشک مربوط به سرمایه گذاری مستقیم این کشور، مانع بزرگی در این زمینه محسوب می شد.

اما در مارس ۲۰۰۵، دولت با اصلاح و تعدیل قوانین مربوطه، سرمایه گذاری مستقیم خارجی تا حد ۱۰۰٪ را در تجارت و اقتصاد مجاز اعلام کرد. در نتیجه یک سری اصلاحات اقتصادی مثبت و خوش بینانه که به منظور حذف نظارت دولت از اقتصاد و سرمایه گذاری خارجی صورت گرفته، هند به یکی از کشورهای پیش روی منطقه آسیا-اقیانوسیه تبدیل شده است که با سرعت بالادر حال رشد و پیش روی است.

انرژی

سدها در تأمین انرژی هند سهم به سزایی دارند.

در حال حاضر گرانی قیمت نفت با توجه به ذخایر اندک نفتی و نیاز روز افزون کشور در حال توسعه هند به انرژی، مهم ترین تهدید علیه اقتصاد این کشور به حساب می آید، هندیها برای رفع این مشکل به دنبال تولید برق هسته‌ای با کمک ایالات متحده هستند. هند اگرچه در سال ۱۹۷۴ اولین بمب اتمی خود را آزمایش کرد و در سالهای اخیر توان هسته‌ای خود را تا حد قابل ملاحظه‌ای افزایش داده اما هنوز به تکنولوژی ساخت نیروگاه دست نیافته است.

ایجاد خط لوله و خرید گاز از کشورهای خاورمیانه مانند ایران و قطر از دیگر برنامه‌های این کشور است. هندی‌ها همچنین سابقه‌ای طولانی و موفقیت آمیز در استفاده از انرژی‌های نو مانند بیوگاز (تولید گاز از زباله) دارند.

هند پس از چین دومین کشور دنیا از نظر ارزش تولیدات کشاورزی است. ارزش محصولات کشاورزی این کشور در سال ۲۰۰۵ بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار برآورد شده است.

هند با تولید ۸۲۰ میلیون تن چای بزرگ‌ترین تولیدکننده چای دنیا و چهارمین صادرکننده این محصول پس از کنیا، سریلانکا و چین است. محصول اصلی کشاورزان هندی مانند دیگر کشورهای شرق آسیا برنج است و این کشور پس از چین دومین تولیدکننده برنج دنیاست. فائو در سال ۲۰۰۴ میزان تولید برنج هند را ۱۲۴ میلیون تن برآورد کرده بود. هند همچنین رتبه اول دنیا در تولید موز، ارزن، کنف و بادام زمینی و رتبه دوم در تولید ذرت، نیشکر و شاهدانه را داراست.

وجود صدها میلیون راس گاو در هند این کشور را اولین مسکن این حیوان در دنیا ساخته است. اگرچه دین هندو خوردن گوشت گاو را قدغن کرده و اکثر مسلمانان این کشور هم از خوردن گوشت خودداری می‌کنند، اما از شیر آن‌ها استفاده زیادی می‌شود.

تعطیلات رسمی

در هند بطور سراسری تنها سه روز تعطیلی رسمی وجود دارد. بجز این سه روز هر کدام از ایالات نیز تعطیلات رسمی جداگانه خود را دارند.

روز	فراخور	توضیح
۲۶ ژانویه	روز جمهوری	روز اعلان جنبش جمهوری در هند (سال ۱۹۵۰م.)
۱۵ اوت	روز استقلال	روز استقلال هند از بریتانیا (از سال ۱۹۴۷م.)
۲ اکتبر	گاندی جایانتي	زادروز مهاتما گاندی

با توجه به تنوع زیاد فرهنگی، مذهبی و دینی، ایام مهم ادیان و مذاهب مختلف در این کشور تعطیلات سراسری محسوب می‌شوند. چهار رویداد اسلامی عید قربان، عاشورا، میلاد پیامبر اسلام و عید فطر جزو تعطیلات سراسری هند هستند.

تاریخ آغاز انتشار مطبوعات در هند به ۱۷۸۵ (۲۲۰ سال قبل) بر می‌گردد و جالب آنکه روزنامه حبل‌المتین که از قدیمی‌ترین مطبوعات فارسی زبان می‌باشد توسط «مؤیدالاسلام» در کلکته نیز منتشر می‌شده‌است. هند بزرگترین کشور در زمینه چاپ مطبوعات است. آمار رسمی ارائه شده تا پایان ماه مارس ۲۰۰۶، حاکی از تعداد ۶۲,۴۸۳ روزنامه و نشریه در حال انتشار در سراسر هند می‌باشد که ۱۲۳ زبان را شامل می‌شود. روزنامه تایمز آو ایندیا با بیش از ۵/۲ میلیون نسخه تیراژ، پرتیراژترین روزنامه انگلیسی زبان جهان است.

همچنین بیش از ۱۴۰ کانال تلویزیونی ماهواره‌ای از داخل هند برنامه پخش می‌کنند که ۱۹ کانال دولتی و بقیه خصوصی هستند.

صنعت فیلم سازی هند بزرگترین صنعت سینمای دنیاست. هر سال در هند بیش از ۹۰۰ فیلم ساخته می‌شود که این تعداد بسیار بیشتر از رقم تولیدات سینمایی آمریکاست. محصولات بالیوود یا مرکز ساخت فیلم‌های تجاری هند در این کشور و بسیاری از کشورهای دیگر به ویژه کشورهای منطقه محبوبیت فراوانی دارد.

بر اساس قوانین هند، خارجی‌ان می‌توانند تا ۲۶٪ در زمینه رسانه‌های خبری در هند سرمایه‌گذاری کنند.